

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LI. Gregorii Papae I. Ad Priscum Patricium Orientis. De humilitate
tenenda in prosperis & aduersis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Lib. 1. dial.
cap. 6.

FRATRES mei, qui mecum familiariter viuunt, omnimodo me compellunt, aliqua de miraculis patrum, quæ in Italia facta audiuiimus, sub breuitate scribere. Ad quam rem solatio vestræ caritatis vehementer indigeo, ut ea quæ vobis in memoriam redeunt, quæque cognouisse vos contigit, mihi breuiter indicetis. De domno enim Nonno abbate, qui iuxta domnum Anastasium de Pentumis fuit, aliqua retulisse te memini, quæ obliuioni mandauimus. Et hoc igitur, & si qua sunt talia, tuis peto epistolis imprimi, & mihi sub celeritate transmitti, si tamen ad me ipse non properas.

SI vitæ istius cursum veraciter attendamus, nihil in eo firmum, nihil inuenimus stabile, sed quemadmodum viator modo per plana, modo per aspera graditur: sic nobis utique in hac vita manentibus nunc prosperitas, nunc occurrit aduersitas. Denique alternis sibi succedunt temporibus, & mutua se vice confundunt. Dum igitur omnia in hoc mundo mutabilitatis ordo confundit, nec eleuari prosperis, nec frangi debemus aduersis. Tota ergo mente ad illum nos conuenit anhelare, ubi quidquid est, firmum permanet, ubi non mutatur aduersitate prosperitas. In hac ergo vita miro Dei omnipotentis moderamine idcirco agimur, ut vel prosperitatem aduersitas, vel aduersitatem prosperitas subsequatur; quatenus & humiliati discamus quidquid deliquimus flere, & iterum exaltati aduersitatis memoriam quasi humilitatis ancoram in mente tenea-

mus. Non in hoc ergo creatoris nostri ira est deputanda, sed gratia, per quam discimus, vt eius dona tanto seruemus verius, quanto humiliter tenemus. Quia igitur perfectam vos dominorum gratiam auctore omnipotente Deo reparasse cognouimus, magna pro vobis exultatione gaudemus, optantes vt vitam vestram rerum omnium gubernator & bonis semper presentibus fulciat, & ad gaudia perpetua extendat. Hac vobis ideo loquor, quia multum vos diligo, atque me a vobis diligi scio. Sed hoc quod me diligitis, in latorem presentium Sabinianum diaconum demonstrate, vt vbi usus exegerit, vestra patrocinia consequatur. Vir autem gloriosus Castus, praeo laudum vestrarum, in Romanis partibus existit, quem vestrae excellentiae paterna dilectione commendo.

EPISTOLA LII.

GREGORII PAPAE I.

AD IOANNEM EPISCOPVM CONSTANTINOPOLITANVM.

De Ioanne presbytero, & de monachis Isauriae caesis.

Gregorius Ioanni episcopo Constantinopolitano.

QUAMVIS causae consideratio me mouet ad scribendum, tamen & caritas impellit: quia & semel & bis sanctissimo fratri meo domno Ioanni scripsi, sed non eius epistolas recepi. Alter enim mihi saecularis quidam sub eius nomine loquebatur, quae si epistolae eius fuerint, ego vigilans non fui, qui longe de eo aliter credidi quam inueni. De causa enim reuerendissimi viri Ioannis presbyteri scripseram, atque de quaestionibus monachorum Isauriae, quorum vnus & in sacerdotio positus, in ecclesia vestra fustibus caesus est; & rescripsit mihi, sicut ex nomine epistolae agnosco, sanctissima fraternitas tua, quia nescierit de qua causa scriberem. Ad quod scriptum vehementer obstupui, mecum tacitus voluens, si verum dicit, quid esse deterius potest, quam vt agantur talia contra seruos Dei, & ipse nesciat qui praesto est? Quae enim potest esse pastoris excusatio, si lupus oues comedit, & pastor nescit? Si autem sciuit sanctitas vestra, & de qua causa scripserim, & quid vel contra Ioannem presbyterum, vel contra Anastasium Isauriae monachum atque presbyterum gestum

Sl iij